

още на 25 число. Но таквoзъ ранно излизане отъ балканскитѣ исходи имаше и извѣстни неудобства: противника можеше да се хвърли на тѣзи колона и да се опита да я разбие прѣди да е слѣзла дѣсната. Отъ друга страна, 30-та дивизия едва този день трѣгваше отъ Трѣвна, и слѣдователно, ако вечерта на 25-то число, или даже прѣзъ деня на 26 турцитѣ атакуваха въ това направление, то половината отъ силитѣ на лѣвата колона не биха могли да взематъ участие въ бой. Прѣдъ видъ на тия съображения, князь Святополкъ Мирски рѣши на 25-й декемврий да се ограничи само съ заемањето на послѣдния юженъ гребенъ на планината, та съ това да облекчи дебуширанieto на цѣлата колона на другия день.

Рано сутринта на 25-то число, саперната рота съ работницитѣ българи пристѣпиха къмъ расчистваніе на пътя за Гузово. Авангарда на полковникъ Крока получи заповѣдъ да трѣгне слѣдъ саперитѣ, и *като се искачи на гребена, да заеме позиция и се спрѣ, безъ да испраца на далечъ разпъдтитъ си*. Елецкия полкъ трѣбваше да се спуствне въ колибитѣ Селци и, като продължи пътя, да се расположи задъ стрѣлковата бригада въ резервъ. Сѣвския и Орловския полкове този день трѣбваше да се спуснатъ до помѣнатитѣ колиби и да се спрѣтъ на бивакъ около тѣхъ. Полковетѣ отъ 30-та дивизия — да върветъ отъ Трѣвна за Селци и да ношуватъ на поляната, на която прѣдидущата нощъ бивакираха двата полка отъ 9-та дивизия, близо до Селци.

Всичкитѣ тия распореждания бѣха изпълнени безпрѣпятственнo. Авангарда околo 11 часа излезе на гребена и зае назначената му позиция. Турцитѣ и до сега не бѣха открили движението на лѣвата колона. Полковетѣ на 30-та дивизия късно вечерта достигнаха бивака си, при което послѣдния отъ тѣхъ влече още нѣколко врѣмѣ оставената отъ Орловцитѣ четирфунтова батарея, но понеже стана ясно, че тя нѣма да може да мине